

KATYA FEKK DREYMA-SÁTTMÁLAN

– Eg var forvitin og vildi royna nakað nýtt, men sjálvandi var nokk eitt sindur av útlongsli eisini uppi, tí eg vildi sleppa heimanífrá. So orsökkin til, at eg endaði í Oure, var nokk eisini eitt sindur »tannáringaslig«.

Tá Katya byrjaði á Oure, bar ikki til at velja dans sum eitt fak, soleiðis sum tað ber til nú, men við góðum lærarum bar til at røkja dansin og skúlan parallelt. Av tí sama kundi hon dansa og fáa sær eitt matematiskt studentsprógv samstundis – umframt at Oure eisini hevði tann fyrimun, at har var alt á einum og sama stað. Upp á tann mátan slapp hon undan at brúka tíð uppá at ferðast millum fleiri støð, tí har kundi hon eta, sova, lesa og dansa á sama stað.

– Gamaní kundu tað blíva langir dagar, tí eg eisini skuldi hava stundir til skúlatíng, umframt at eykavenjing var um vikuskiftini, men eg hevði alla tíðina fólki rundan um meg og fekk eisini vinir fyri lívið í tí umhvørvinum, eg var í har, sigur hon.

Sær og upplivir heimin

Tá Katya tók triðja studentaskúlaárið, kom hon eisini inn á Den Danske Scenekunstskole, sum er tann almenni dansiskúlin og liggur beint við Operuna á Holmen. Har eru dansur, sjónleikur, ljós, ljóð, leikstjórnin, pallsmíð, framleiðsla og alt møguligt annað, sum hoyrir til palllist – og í veruleikanum alt, uttan operu- og ballettútbúgvingarnar, sum enn eru eftir á kongliga leikhúsinum.

– Har tók eg so eina fyra ára listarlíga útbúgving innan dans, sum svarar til eitt millumting millum kandidat og bachelor. Eg fekk eisini mín fyrsta sáttmála sum professionellur dansari, beint áðrenn eg var liðug á Den Danske Scenekunstskole, og soleiðis fekk eg eina sera góða byrjan í tí annars rættiliga hørðu dansibransjun, har tú hevur »kappingarneytar« úr øllum heiminum, sigur Katya Rannváardóttir Dezilva Nielsen.

Hennara fyrsta arbeiðspláss var eitt svenskt kompani, sum æt Fuse, og teir átta mánaðirnar har upplivdi hon millum annað at fara heilt til Suðurafríka at dansa. Annars hava uppgáurnar verið nógv og ymiskar, og nevast kann eisini, at Katya millum annað hevur arbeitt á Tjóðpalli Føroya í sambandi við leikin Harlekin.

– Síðsta arbeiðsplássið, nú áðrenn eg fekk kjansin í Dansk Danstheater, er Black Box Dance Company, har eg havi verið síðani 2013. Har hava vit gjørt triggjar stórar framleiðslur við ferðum til Brasil, Spania og Kina, so eg eri komin víða við arbeiðinum. Tað passar mær fínt, tí eg haldi tað vera øgiliga stuttligt at sleppa út at síggja og uppliva heimin, sigur Katya.

Enn er hon við í Black Box Dance Company, og tann næsta sýningin hjá henni verður í sambandi við, at 150 ára jubileum verður hildið fyri Carl Nielsen. Talan er um samstarv við Ensemble MidtVest og MidtVest Pigeor, sum byggir á sjónleikin »Moderen« eftir Helge Rode, har eisini kendi sjónleikarin, Kirsten Olesen, verður við sum søguforteljari.

Møðandi at dansa

Hóast tað kann síggja so leikandi lætt út, tá dansarar á palli folda seg út og vísa síni bestu kynstur, ásannar Katya, at tað krevur nógv og fer við nógvum tíð, tá tú ert professionellur dansari.

– Tað er kropsliga øgiliga møðandi, tí tú hevur altíð ilt onkrastaðni. Tú verður ikki bara troytt í høvðinum, men deyðamóð, øll sum tú ert, og serliga ger tað vart við seg, tá vit skapa eitt nýtt verk, tí tá fái eg kanska eina ávísa uppgávu at loysa. Gjarna roynir tú tá eisini at finna upp á okkurt nýtt, sum aftur merkir, at tú roynir okkurt,

Visti tú?

Katya savnaði saman við einum starvsfelaga yvir 820.000 krónur inn til eina verkætlan um, hvar ísbjarnirnar skulu búgva, tá ísurin er bránaður

Millum annað hevur Katya verið við í danska stuttfilminum »Inferno«, sum Rasmus Kloster Bro og Carina Lin gjørdur í 2011

